

KAMNIŠKI OBČAN

ŠT. 12 LETO 17

27. NOVEMBER 1978

CENA 3 DIN

OB PRAZNIKU REPUBLICKE

Petintrideset let mineva te dni, odkar so delegati vseh narodov in narodnosti Jugoslavije v mestecu na Plivi postavili temelje nove socialistične Jugoslavije, ko so delegati na II. zasedanju AVNOJ, izražujoč željo vsega jugoslovskega ljudstva, na predlog slovenske delegacije, imenovali voditelja naše revolucije tovariša Tita za maršala in ko so sprejeli še mnoge druge zelo pomembne sklepe za našo bodočnost.

V tem prazničnem trenutku, ko ocenjujemo prehojeno pot, naš gospodarski in družbeni razvoj in se veselimo uspehov, je prav, če globlje pogledamo, kako danes uresničujemo zamisel o delegatskih odnosih v naši krajevni skupnosti, v tovarni, v občini in drugod; zamisel in idejo, ki so jo v neprimerno težjih razmerah začeli uresničevati delegati AVNOJ pred tremi in pol desetletji. Prepešali so stotine kilometrov ponoči in podnevi, v dežju in snegu, z vseh koncev Jugoslavije, da so na zasedanju lahko povedali, kaj mislijo ljudje v njihovih krajih o bodočnosti naše dežele. Niso jih zaustavile sovražnikove zasede in številne nevarnosti, da ne bi opravili svoje velike in častne dolžnosti.

Ne bi bilo odveč, če bi se danes, ko smo na začetku drugega obdobja ureditve delegatskih odnosov, večkrat spomnili na to. Zakaj? Ker se ne redko srečamo z dokaj malomarnim odnosom do nalog, ki so nam jih zaupali delovni ljudje in občani takrat, ko so nas izvolili za delegate in še posebej takrat, ko želijo, da posredujemo njihova mnenja in predloge v naših skupščinah. In seveda, da v okviru možnosti hitreje razrešujemo pereče probleme, ki tarejo občane.

Vprašajmo se, ali delamo prav, če nas delegacija določi, pa ne gremo na svojo skupščino ali pa na seji ne povemo stališča, ki ga imajo ljudje do posameznega vprašanja in podobno. Vprašajmo se tudi, kaj delamo v delegacijah.

Brez velikih besed in zaobljub dajmo svoj delež k uresnitvi zamisli o socialističnem samoupravljanju, s tem da bomo izpolnjevali naloge, ki so nam jih zaupali delovni ljudje. To je naš dolg tudi do borcev in aktivistov – delegatov na II. zasedanju AVNOJ. Tudi s tem bomo počastili naš največji praznik!

F. S.

Ob Dnevu republike in 35-letnici nove socialistične domovine Jugoslavije čestitajo vsem delovnim ljudem in občanom občinska skupščina Kamnik in družbeno-politične organizacije

TITOV PIONIRJI

Dan republike bodo še posebno slovesno proslavili najmlajši šolarji, ki bodo dali pred pionirsko zastavo svečano pionirsko zaobljubo, da se bodo marljivo učili in ko odrastejo, s svojim znanjem, pridnostjo in poštenostjo koristili svoji domovini in vsem njenim delovnim ljudem. Postali bodo Titovi pionirji.

»BITI PIONIR – to mnogo pomeni,« je dejal tovariš Tito

pionirjem in nadaljeval: »Pionir mora biti vedno prvi, biti mora najboljši pri učenju, pri delu in povsod. LJUBEZEN in najbolj čisto tovarštvu morata povezovati otroke vseh naših narodov. BODITE GENERACIJA, ki bo nadaljevala slavno tradicijo naše domovine, ki bo imela vedno najboljše lastnosti, kater skozi zgodovino!«

Te globoke misli tovariša

Tita so zapisane tudi v pionirskih izkaznicah, ki jih prejmejo pionirji poleg pionirskih kap in rutic ob sprejemu v Zvezo pionirjev. Želja nas vseh pa je, da besede ne bi ostale le napisane, temveč, da jih bodo pionirji tudi izpolnjevali in postali vredni člani naše socialistične samoupravne družbe v domovini Jugoslaviji.

Urednik

S sprejema cicibanov v Zvezo pionirjev

● Kamniški komunisti ob prazniku

Priznanja starejšim

V tem mesecu so se sestale skoraj vse osnovne organizacije ZK v kamniški občini in so poleg pregleda svoje dejavnosti v preteklem obdobju posvetile del časa tudi svojim članom, ki so nad 30 let v organizaciji zveze komunistov. Starejšim članom organizacije so izrazili priznanje in zahvalo za njihovo uspešno in dolgoletno dejavnost v organizaciji. Vsem so razdelili tudi knjige v spomin na srečanje.

Skupna slovesnost vseh kamniških komunistov, ki je bila posvečena tudi praznovanju dneva republike, je bila v petek 24. novembra v veliki dvorani kina Dom. V uvodu je Daniel Artiče, sekretar komiteja občinske konference ZKS Kamnik, pozdravil starejše člane ZKS. V kamniški občini je kar 135 članov, ki imajo več kot 30 letni staž v organizaciji in so največ prispevali k neodvisnosti socialistične Jugoslavije med NOB in v letih izgradnje.

Komunisti so pozdravili tudi 32 novih članov, ki so jih letos sprejeli v osnovnih organizacijah. Posebnega priznanja sta bili deležni Klara Percič, najstarejši

član ZKS v kamniški občini, in Andreja Stenovec, dijakinja kamniške gimnazije, ki je bila sprejeta pred dvema dnevi.

Predvsem člani ZK bodo morali biti v prvih vrstah pri uresničevanju načrtanega družbeno-ekonomskega razvoja naše občine, je poudaril Franc Svetelj, predsednik občinske skupščine,

ko je spregovoril o resoluciji o politiki izvajanja družbenega plana občine Kamnik za obdobje 1976–1980 v letu 1979, ki je sedaj v javni razpravi.

Ob koncu so si prisotni ogledali še barvni film o potovanju predsednika Tita v Korejo in na Kitajsko.

Mira Jančar

»Na zboru komunistov je spregovorila tudi Andreja Stenovec,

● IZ KONGRESA SLOVENSkih SINDIKATOV

Naroda brez zemlje in kulture ni

To je bila temeljna ugotovitev, iz katere smo izhajali ob pripravi prispevka, s katerim smo se želeli na kongresu tvorno vključiti v razpravo o nalogah sindikata ob uveljavljanju in osvajanju kulture.

Da bi dosegli zastavljene cilje: – vključevanje kulturnih programov kot sestavine razvojnih programov OZD in krajevnih skupnosti,

– optimalno delovanje samoupravne organiziranosti v kulturnih skupnostih, OZD in krajevnih skupnostih,

– ustvarjanje pogojev za svobodno menjavo dela z zagotavljanjem enakopravnega družbenoekonomskega položaja delavcev v kulturi,

– bolj strokovno usmerjanje kulturno-umetniških skupin, ki vključujejo amaterske ustvarjalce in poustvarjalce ob večji skrbi za kulturno življenje delavcev iz drugih republik,

– za višjo raven kulturne osveščenosti, kot neizčrpnegega vira za bolj humane odnose med ljudmi, za odgovornejši odnos človek-delo, kar v celoti zajeto pomeni tudi temeljni vzgib pripadnosti k svojemu narodu in naši narodnostni skupnosti,

se bo moral sindikat kot frontna organizacija angažirati predvsem ob naslednjih nalogah:

Raziskava našega kulturnega življenja in naših kulturnih navad. Od raziskave pričakujemo, da bo dala osnovo za tako imenovane kulturne minimume, kar je predpogoj za izenačevanje kulturne ravni oz. pogojev za kulturo v vseh 60 občinah v naši republici. Dosedanje reševanje z zbiranjem solidarnostnih in vzajemnih sredstev pri Kulturni skupnosti Slovenije je pokazalo svoje slabe strani: pri Kulturni skupnosti Slovenije se zbirajo vedno večja sredstva, osnova za njihovo delitev pa je gospodarski položaj neke občine, ki pa ni vedno enak kulturnemu nivoju v tej občini. Menimo, da bi bilo tudi v kulturi potrebno pretrstati upravičenost zbiranja v taki višini kot sedaj, saj občine na tak način odvajajo več kot 60% vseh zbranih sredstev za kulturo! Enotno vodena raziskava naj bi dala tudi odgovor na nenehno postavljeni vprašanja, kakšne

oblike kulturnega življenja si naši delovni ljudje še žele. Odgovori bodo verjetno precej različni, zato pa specifični, tako v sami občini, še bolj pa v regijah. Za izpeljavo tako široke naloge bo potrebno poleg strokovnih služb pri Kulturnih skupnostih, družbenopolitičnih organizacijah (tu izpostavljam sindikat), angažirati in vključiti kulturne animatorje, za šolanje katerih so prav v mestu, kjer smo danes, uvedli posebno šolsko smer v tem semestru. Pričenjamo sicer pozno, a še ne prepozno z načrtnim šolanjem kadra, od katerega veliko pričakujemo.

S tem prehajam na drugo pomembno nalogo, to je **kulturna vzgoja** od predšolske (družina, predšolske vzgojnovarstvene ustanove) šolske (več poudarka na kulturno-estetski vzgoji v vseh razredih šolanja in na vseh stopnjah naših šol), OZD (aktivno vključevanje v kulturno življenje s pomočjo mentorjev – kulturnih animatorjev); Krajevna skupnost (kulturne ustanove, društva ZKO, druge oblike), družina, kot osnovna enota, s katero krog kulturnega vzgajanja zaključujemo. Zaključeno krogu kulturne vzgoje moramo dodati še en element, čas.

Kulturna vzgoja mora človeka spremljati kontinuirano celotno življenje. Le s stalno in dopolnjevanje vzgojo bomo lahko govorili o **kulturni osveščenosti**.

Kulturna osveščenost pomeni tisto stopnjo, ko šele lahko govorimo o sprejemljivosti – dostopnosti kulturnih dobrin, o odločnosti v kulturi, o sooblikovanju programov razvoja kulture, o varovanju naše kulturne dediščine, o odgovornosti zanjo danes in o odgovornem prenašanju njunih izročil v roke prihodnjih generacij. Na torišču kulturne osveščenosti moramo narediti še ogromno in prav tu vidimo najtežjo nalogo za družbenopolitično angažiranje vseh, v prvi vrsti sindikata.

Sindikat kot pobudnik in koordinator svobodne menjave dela ima po našem mnenju še eno nalogo.

Spremljanje uresničevanja dogovarjanja v svobodni menjavi dela na področju kulture. Mnenja smo, da mora sindikat budno

spremljati dogovore o uresničevanju programov od začetka do konca in poseči oz. intervenirati med izvajanjem programa, kadar meni, da je takšna intervencija zaščita interesov večine delovnih ljudi, ki zbirajo sredstva za program. Tu mislimo predvsem na programe, ki nekoliko presega običinske okvirje. Dogaja se, da objekte, grajene s sredstvi nas vseh, oblačimo v marmorne plošče, da strokovnjaki, ki na teh objektih delajo, ali pri njihovi izvedbi sodelujejo, potujejo na oddaljene kontinente, da tam preverjajo »in situ« delovanje naprav itd. Vsega tega pa prvotni načrti niso vsebovali oz. naštevati

li. Skratka, menimo, da je prav, da se z združenimi sredstvi racionalno gospodarimo, čeprav se vedno ugotavljamo, da imamo v republici predele, od koder ni obiskovalcev gledališča, lutkovne predstave, likovne razstave, koncerta itd.

Raziskave v in o kulturi, kulturna vzgoja, kulturna osveščenost, kontinuirano spremljanje uresničevanja programov, so temeljne naloge nas vseh in sindikata kot naše množične organizacije, da bi izenačili pogoje kulturnega življenja vseh ljudi. Saj je kulturna raven posameznika in družbe kot celote porok za obstoj narodov tudi v najtežjih življenjskih pogojih, ko ponižanim in razčlovečenim ostaneta le pesem in beseda. To življenjsko resnico smo Slovenci še kako občutili skozi vso zgodovino. V štirih letih narodnoosvobodilne borbe smo svojo kulturo vtkali v temelje naše družbe, na nas pa je, da na teh temeljih v svobodi in miru ter sožitju med narodi gradimo dalje. **Karel RAVNIKAR**

● DRUŽBENOPOLITIČNE ORGANIZACIJE O RESOLUCIJI

Programne moramo uresničiti

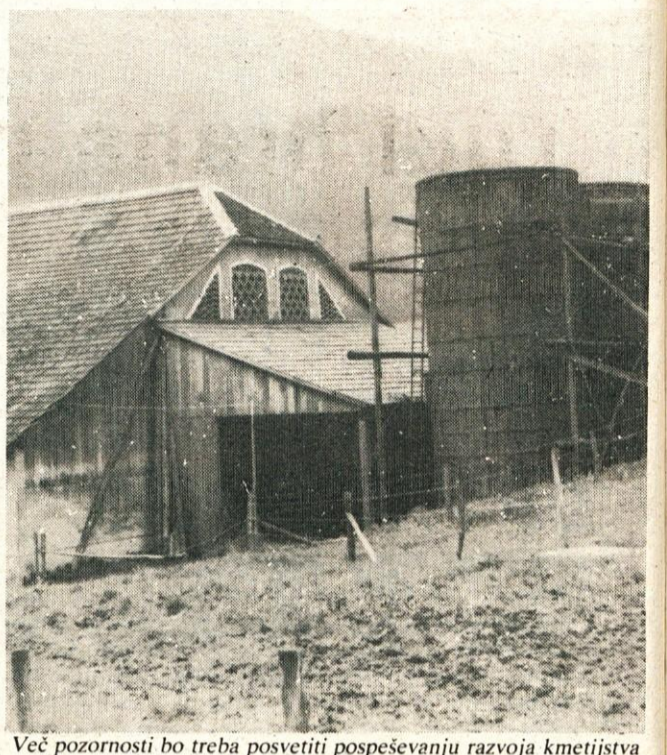
Vodstva družbenopolitičnih organizacij so 16. novembra na svojem skupnem sestanku obravnavala analizo uresničevanja srednjeročnega plana do konca leta 1978 in resolucijo o uresničevanju plana v letu 1979–80. Prevladalo je mišljenje, da smo k uresničevanju pristopili s premalo poguma, zato nismo dosegli ustreznih rezultatov. Kaže se celo nazadovanje kamniškega gospodarstva.

Po plodni in konkretni razpravi so sodelujoči sprejeli zaključke, ki zavezujejo vse družbenopolitične organizacije Kamnika. Če hočemo uresničiti sprejeti načrt, moramo pospešiti razvoj, prepričati zamude in tudi nadoknaditi zamujeno. Vzrok za to, da investicije ostajajo nedosežne, je včasih nerealna načrtovanost le-teh. Zato se je potrebno opredeliti za realno načrtovanje na strokovni podlagi: najprej pa morajo vse delovne organizacije izdelati razvojne programe. Prav tako je potrebno načrtovati 12 do 15 odstotno letno rast izvoza, predvsem pa se je potrebno posvetiti izvozu v dežele v razvoju. Zagotoviti moramo tudi ustrezno stimulacijo izvoza.

Delovne organizacije so premalo storile, da bi zvišale produktivnost, preusmerjale proizvodnjo ter usvajale novo tehnologijo. Premalo so odprte za združevanje sredstev po določenih Zakona o združenem delu. Udeleženci so kritično ocenili tiste delovne organizacije in TOZD, ki delujejo na robu rentabilnosti in s tem zaostajajo za načrtovano rasto. Posebej so omenili Rudnik kaolina, nekatere TOZD Donita in Viatorja. Sanacija Tovarne usnja vzbija upanje, da prihodnje leto ne bo več delala z izgubo, zato je dana vsa podpora strokovni komisiji, ki rešuje problematiko te delovne organizacije.

Razvoju trgovine bo potrebno posvetiti veliko pozornost: zgraditi bo treba veleblagovnico, ter široko mrežo trgovin po vsej občini, da bi kupna moč ostala v naši občini. Podobna je problematika v gostinstvu in kmetijstvu. Zbrana sredstva je potreb-

Polkvalificiranega mizarja takoj zaposlim. Mizarstvo Jeraj, Gora 28 a p. Komenda

Več pozornosti bo treba posvetiti pospeševanju razvoja kmetijstva

Kritično o kmetijstvu

V javni razpravi o novi kmetijski zakonodaji smo premalo rekli, predvsem pa tisti, ki se neposredno ukvarjajo s kmetijstvom. Izvršni svet je kritično ocenil takšen odnos do te pomembne gospodarske panoge in bo na eni izmed prihodnjih sej temeljiteje in bolj celovito spregovoril o problemih in možnostih pospeševanja razvoja kmetijstva. Kje so težave in kako jih premostiti, bo kmalu znano. Probleme in neresno vprašanja moramo pravočasno urejati.

Ali so kmetje obveščeni o novi kmetijski zakonodaji? Če gre le za obveščeno, je odgovor pritrilen. Toda biti obveščen je eno, organizirano posredovati stališča in predloge pristojnim dejavnikom pa je povsem drugo vprašanje.

Navsezadnje pa se srečujemo s problemi oblikovanja in uresničevanja družbenih odločitev kot posledice volje, pripravljenosti, potreb in naporov delovnih ljudi in občanov, da spreminjajo pogoje in možnosti za hitrejšo uresničevanje svojih in družbenih ciljev.

Po programu dela občinske skupščine bomo o vprašanih s področja kmetijstva, natančneje o uresničevanju stališč občinske skupščine na tem področju, spregovorili v mesecu aprilu 1979. **T. Malinarič**

K. I.

● PROBLEMI GINEKOLOŠKE SLUŽBE NA KAMNIŠKEM

Potrebe terjajo rešitve

Razburjanje v domžalski ginekološki ordinaciji je vedno večje. Ženske se vsak dan pripravljajo med seboj in s sestrami, ki seveda ne morejo sprejeti več pacientk, kot jim to dovoljuje delovni čas. Prihajajo po dvakrat, trikrat, ali pa celo prej obupajo, preden so sprejete na pregled. Nosečnice dostikrat vzamejo dopust, da lahko dočakajo posvet ali pregled pri ginekologu, veliko pa je tudi takih, ki so prvič pregledane šele v drugi polovici nosečnosti. Nosečnice, ki bi se rade posvetovale o prekinitvi nosečnosti, zamujajo optimalni čas do 10. tedna nosečnosti (do tedaj je namreč prekinitve še enostavno dosegljiva). Še bi lahko naštevali probleme, ki vznemirjajo žene, predvsem mlade, ki si same ne vedo pomagati.

V domžalskem dispanzerju za žene je redno zaposlen samo en ginekolog s polnim delovnim časom, honorarni pa ordinira enkrat tedensko po štiri ure. To je vsekakor premalo z ozirom na število žena, ki so potrebne pregledov, zato postaja problem iz leta v leto bolj pereč.

Zdravstveni dom Domžale ima tri enote s svojimi TOZDI v Domžalah, Kamniku in Litiji. Problematika v Kamniku mi je manj znana, čeprav se nameravam tudi te delno dotakniti, saj je povezanost zaradi neposredne soseke več kot očitna. Osebnost, človeška in strokovna neposredna prizadetost ter poznavanje problematike ginekološke službe me silijo, da se oglašam, saj stvari sploh ne potekajo po pravi poti in jih bo potrebno v najkrajšem času urediti.

Na področju domžalske in prav tako kamniške občine je veliko zaposlenih žena. Podatkov o njihovem številu žal nimam, pri tej očitni problematiki pa niti niso tako pomembni, saj se številke iz leta v leto spreminjajo. Vsekakor pa bodo pri reševanju problematike pomembne tudi številke, če bomo hoteli, na primer s samopripekvom, razviti in izboljšati pomanjkljivo ginekološko službo.

Včasih je na kamniškem in domžalskem območju ordiniral samo en ginekolog, ki se je vozil iz Ljubljane. Verjetno je bilo premalo spodbud za okrepitev te službe, saj so prav gotovo nekateri računali na bližino Ljubljane. Če pa bi vprašali nekatere žene, kakšne so danes možnosti za ginekološke preglede na Ljubljanski polikliniki, bi nam same povedale, da jih skoraj ni.

V Sloveniji se je zdravstvena služba začela razvijati šele po drugi svetovni vojni. Tedaj je iz leta v leto začela rasti tudi potreba po izboljšanju ginekološke službe. Danes imamo 15 enot

za ginekološko-porodniško specialnost. Od kod tak porast oddelkov za oskrbo bolnih žensk in porodnic? Že pred leti smo si v Sloveniji zadali nalogo, da bomo vse nosečnice in porodnice hospitalizirali, in da bomo skušali čim prej doseči, da bodo vse rodile v porodnišnicah. To je bilo vodilo, ki nam je pomagalo, da smo s predporodno skrbijo za nosečnice in kasneje porodnice zgradili specialne oddelke. Seveda smo osnovali tudi mrežo-dispanzerjev, ki skrbijo za žene v vseh obdobjih in z najrazličnejšimi težavami. Ta služba je že precej dograjena, kljub temu pa nam že domžalska in kamniška problematika dokazujeta, da se nove potrebe znova in znova porajajo.

Sedaj smo končno pri jedru problema. Dobre ginekološke službe ni mogoče organizirati brez baze, baza te službe pa je ginekološko-porodniška bolnišnica. Le za delo v taki ustanovi lahko pridobi zdravnike in drugo osebje v zadostnem številu. Vsak zdravnik želi biti celovita ose-

nost, kar je vsekakor v prid bolni ženi, ki ga potrebuje.

Taka baza je potrebna tudi na domžalsko-kamniškem področju. Ta pa bi dajala možnost za razvoj nujno potrebnih podružnic (ginekoloških ordinacij) v Lukovici, Moravčah, Komendi in morda še kje.

Dobro poznam predel, o katerem pišem. Zadržega za ginekološke in porodniške postelje je v Ljubljani zaradi porasta števila prebivalcev vedno večja, zato bi bilo potrebno porodniško in ginekološko službo za žene povečati v predelih, o katerih pišem.

Prav gotovo je tudi v drugih krajih podobna problematika, ki jo bo prav tako potrebno reševati. Nekje pa je le treba začeti. Če bomo začeli danes, bodo verjetno prvi sadovi šele čez pet let ali še kasneje, zato ne smemo čakati na jutri.

Verjetno bi bilo najprimernejše, če bi tak zavod stal v Domžalah, saj se tja stekajo vse večje doline tega območja. Prav gotovo tudi iniciative ne manjka. Zgradili so zdravstveni dom, ga povečali in tudi druge ustanove uspešno rastejo.

Ta primer torej ponovno opozarja, da zaposleni ženi še vedno posvečamo premalo pozornosti. Ženske zahtevajo od nas pomoči, mi pa jim je ne moremo nuditi, ker to ni v naših močeh. Upam in želim, da bi vrstice vzpodbudile vsaj k temeljitemu razmisleku o možnostih okrepitve ginekološke službe na domžalsko-kamniškem območju.

Dr. I. Pavšič

● BOJAN POLLAK, ČLAN ODPRAVE »EVEREST 78«

Tudi hrana pogoj za uspeh

Ob letošnji 85-letnici kamniškega Planinskega društva, ki je velikega pomena tudi za širšo okolico in vso Slovenijo, prav gotovo ne bo odveč, če vam predstavimo tudi nekatere od prizadevnih in dolgoletnih članov društva. Tone Škarja, Dušan Podbevšek in Bojan Pollak zaslužijo še posebno pozornost, saj se pripravljajo na enega največjih alpinističnih podvigov odprave »Everest 79«. Tokrat je stekel pogovor z Bojanom Pollakom, ki je 23 let član PD Kamnik, 13 let ima alpinističnega staža, opravil pa je že preko 500 plezalnih vzponov, pristopov in turnih smukov, med njimi več kot 15 prvenstvenih smeri in prav toliko prvih zimskih ponovitev.

Katere vzpone prištevate med največje zanimivosti?

»Čeprav je bila vsaka tura po svoje zanimiva in enkratna, bi posebej omenil prvo

zimsko ponovitev Zajede v Šitah nad Tamarjem, tri prvenstvene smeri 5. in 6. težaavnostne stopnje v Vežici, prvo jugoslovansko ponovitev direktne smeri v vzhodni steni Nordenda v pogorju Monte Rosa in še bi lahko našteval. Dokler imaš manj tur za seboj, ti ostane v spominu več pomembnosti, ki izstopajo; potem, ko jih je veliko, ni več izstopanj.«

Iz Jugoslavije bo v odpravi okrog 25 članov ekspedicije in kot je znano, ste si razdelili posamezne naloge, da bi priprave in samo delo odprave potekalo čim bolj organizirano in nemoteno. Kaj je vaša naloga?

»Kot že v obeh predhodnih odpravah na Himalajo (Kangbačen in Makalu), bom tudi tokrat skrbel za prehrano. Hrana je poleg opreme ena najpomembnejših stvari, ne le za obstanek, temveč predvsem za dobro počutje in

zadovoljstvo, od tega pa je seveda v veliki meri odvisen uspeh odprave.«

Koliko hrane boste vzeli s seboj?

»Za 70 ljudi, med katerimi bodo poleg članov jugoslovanske odprave še nosači in drugi spremljevalci, bomo potrebovali 12 ton hrane. Osem ton je bomo vzeli s seboj, ostalo, predvsem sveže sadje in zelenjavo pa bomo kupili v Nepal. Morda se sliši veliko, vendar so vzponi zelo težavni, zato so potrebni tudi obilni in vitaminski obroki, saj bo poprečno pojedel vsak okrog 2 kilograma hrane na dan. Morda boste lažje razumeli, če vam povem, da tehtam na primer v petek zvečer pred kakšno daljšo turo 85 kilogramov, ob vrnitvi v nedeljo zvečer pa tehtnica nameri le 79 kilogramov.«

Verjetno bo bralec zanimalo, kakšno hrano boste

uzivali. Bo morda posebno pripravljena?

»Sploh ne. Najbolje je, če človek uživa takšno hrano, ki mu najbolj tekne, in na katero je najbolj navajen. Višinske hrane, to je sadne paste in posebno dehidrirane hrane, ki jo je moč le uvoziti in je tudi zelo draga, bomo vzeli zelo malo. Na naših jedilnikih bo predvsem konzervirana hrana, ki jo bomo skušali izboljšati z dodatki sveže hrane. V spomladanskem času ne bo moč dobiti skoraj nobenega svežega sadja, zato si bomo pomagali z različnimi vitaminskimi dodatki in s suhim sadjem.«

Vam bo pri nabavi hrane pomagalo tudi katero od podjetij?

»Obrnili smo se na nekatera prehrabena podjetja, ki nam bodo nudila svoje izdelke. Doselej so nam že odobrili pomoč v Mlinotestu v Ajdovščini, Drogi Delamarisu, Koli nski in kamniški Eti. Na manjše razumevanje pa smo naleteli pri podjetjih v drugih republikah. Tudi to je zanimivo, da so manjše tovarne, kot na primer Eta, pripravljene več prispevati kot tiste, ki bi po svoji zmogljivosti lahko več prispevale.«

In kakšnega transporta se boste poslužili?

»Do Nepala z letalom, nekaj kilometrov s tovornjaki, naprej pa bodo nosili nosači, ki jih bo okrog 500. To bodo v glavnem domačini Šerpe, pleme, ki živi v severnem Nepal na 4 do 5 tisoč metrov nadmorske višine, zato so urni in večji v premagovanju strmin.«

Bojan Pollak

Kaj pa odsotnost z dela?

»To je še vedno odprt problem, ne le za nas alpiniste, temveč za vse športnike, ki so

zaradi olimpijskih ali drugih pomembnih iger dalj časa odsotni z dela. Zato menim, da bo k temu problemu potrebno pristopiti enotno v zveznem merilu, saj taki podvigi niso pomembni zgolj za posamezne športnike, temveč za celotno družbo. Moram pa pripomniti, da so doslej zame v tovarni Titan pokazali izredno razumevanje in pomoč.«

Vaši treningi in sami vzponi terjajo veliko prostega časa in odpovedovanja. Kako pa sprejemajo to ostali člani družine?

»Tudi z velikim razumevanjem, čeprav žena vedno pristavi: 'Samo še letos!«

Ob koncu pa nam še zaujajete, kakšni so vaši načrti v prihodnje, seveda na področju alpinizma?

»Kadar se alpinist poda na eno izmed gora, tedaj na svoji poti vidi samo to goro in njen vrh, ko pa prispe na vrh, se mu odpre prelepo obzorje s številnimi vrhovi gora – in tedaj si jih neizmerno zaželi.«

Verjetno tale Bojanova iskrena misel ne potrebuje komentarja. Zato mu zaželimo uspešen vzpon in predvsem srečno vrnitev z Mont Everest – strehe sveta!

Tekst in foto: MIRA JANČAR

● S seje občinske skupščine

Komu 100 milijonov?

Na zadnji skupni seji zbornega dela in zborna krajevnih skupnosti, 21. novembra so delegati precej pozornosti posvetili 100 starim milijonom, ki so bili del presežka v letošnjem občinskem proračunu. Izvršni svet je predlagal, da bi ta sredstva namenili hitrejšemu razvoju krajevnih skupnosti, še zlasti manj razvitim in tistim v hribovitih predelih. Na seji so delegati predlagali, da bi ta sredstva namenili tudi za druge namene, na primer za obrat družbene prehrane. Končno so se le sporazumeli in bodo ta denar namenili krajevnim skupnostim. O dokončni porazdelitvi se bodo še dogovorili s predsedniki svetov krajevnih skupnosti na skupnem sestanku, ki ga bo kmalu sklical izvršni svet.

● »VASENEM«
JAVNA RAZPRAVA

Na predlog izvršnega sveta je bila na občinski skupščini podana informacija o izgradnji Vasenega, celotno gradivo pa bo dostavljeno vsem organizacijam združenega dela, interesnim in drugim skupnostim ter ostalim udeležencem, ki bodo sodelovali v pripravah za izgradnjo. Razpravljali in oblikovali bodo stališča ter se opredelili tako glede same izgradnje kot možnosti in načina sodelovanja in zagotavljanja sredstev za financiranje izgradnje in oblike organiziranja centra v Vasenem. Zgradili naj bi športno-rekreacijski in zdravstveni del. Kaj več o tem v naslednjih številkah našega glasila.

Ob prazniku republike, 29. novembra, čestita

KOLEKTIV ČISTILNICE
ING. FRANCE PUCELJ

Kamnik, Titov trg 8
Se priporočamo!

NA POTI K BOLJI
OBVEŠČENOSTI DELEGATOV

Delegati občinske skupščine so podprli ustanovitev informativno-dokumentacijske službe v delegatskem sistemu, ki bo skrbel, da bodo delegatom in tudi širši javnosti posredovane kratke in razumljive informacije za odločanje. Pri tej službi, ki bo tudi skrbno zbirala, urejala in hranila pomembne informacije in ostala pomembnejša gradiva, bodo delegati lahko dobili tudi dodatne informacije potrebne za odločanje.

Samoupravne interesne skupnosti in ostali ustanovitelji te službe bodo o tem tudi kmalu razpravljali (Dogovor je bil objavljen v »obvestilih«, delegatski prilogi K. občana, št. 3, 16. oktobra). Zaradi racionalizacije dela ne bo dodatnih zaposlitev, kajti delo te službe bo olajšano tudi s tem, ker bo od virov informacij prejela poleg celovitega gradiva tudi povzetek, to je kratko in razumljivo delegatsko informacijo. To je še en krak naprej k oblikovanju celovitejšega družbenega sistema informiranja.

T. Malinarič

● KAMNIŠKI KRVODAJALCI V DOBERDOBU

Utrjevanje solidarnosti

Kamniški krvodajalci so konec oktobra vrnili obisk krvodajalcem iz slovenske vasi Doberdob v Italiji, ki so letošnjo pomlad obiskali Kamnik.

Tega obiska so se udeležili predstavniki kamniške organizacije RK s predsednikom dr. Milanom Kirnom, predstavnik občinske konference SZDL Franc Kladnik in krvodajalci iz Duplice. Zg. Tuhinja, Most ter krvodajalci iz OZD Titan, Menina, Alpem. Kemične industrije Kamnik, Graditelj, Donit in Svila nit. Vodja delegacije krvodajalcev dr. Milan Kirn je že med potjo razložil namen obiska v Doberdobu in ogled krajev, prizadetih od potresa. Prva postaja je bila takoj čez mejo, kjer smo si ogledali Trbiž, ki že stoletja sprejema goste od vsepovsod.

V Kanalski dolini smo v Ovčji vasi obiskali vaško pokopališče, kjer stoji nagrobnik Jožefu Prešernu, bratu velikega slovenskega pesnika. Tu smo obudili spomin na čase, ko je meril vršace planinski vodnik Ojcinger, pri katerem je velik del svojega prostega časa preživel tudi dr. Julius

Kugy, naš veliki planinski est, alpinist in planinski pisatelj, ki je v svojih knjigah mojstrsko predstavil naše Julijce.

Najprej nas je pot vodila mimo številnih znanih slovenskih krajev, znanih tudi iz bojev naših očetov in dedov v prvi svetovni vojni. V dolini Rezije smo se zgrozili ob pogledu na nekatere

razdejane vasice, ki jih je prizadel potres. Med vožnjo ob reki Tilment smo si onkraj reke lahko ogledali goro S. Simone, pod katero je bil epicenter strahotnega razdejavanja, ki je do tal porušilo najbližnjo Puško vas, kjer so nas namesto nekdanjih zanimivosti obdajali le kupi kamenja in grobna tišina. Podobno razdejavanje

nas je pretreslo še v nekaterih bližnjih krajih. Tudi ceste v teh krajih niso bile prevozne, zato smo se odpeljali skozi Videm v Čedad in naprej v Beneško Slovenijo, kjer smo si ogledali Landersko jamo.

Prespali smo v Novi Gorici, naslednji dan pa smo prispeli v Doberdob. Vas je mlada, kajti prejšnja je bila v prvi vojni popolnoma razdejana. Tod so se bili krvavi boji, v katerih je padlo več kot 250 tisoč vojakov obeh strani, med njimi tudi mnogo slovenskih fantov. Tam stoji mogočni spomenik padlim v spomin in živim v opomin.

Bratje iz te slovenske vasice so

nas prisrčno sprejeli. Pokazali so nam društveno dvorano ter razložili, kako živijo in delajo v danih pogojih, ki niso najbolj rožnati. Ogledali smo si tudi slovensko šolo, ki nosi ime pisatelja Prežihovega Vrance. Pred šolo so mu postavili tudi spomenik, na spomenik padlim partizanom v drugi vojni pa smo položili venec. Ob svečanem sprejemu nam je spregovoril tudi predstavnik občine Doberdob, ki je poudaril pomembnost našega obiska in sodelovanje nas vseh v boju za njihove pravice in obstanek. Kamniškim krvodajalcem je izročil spominsko darilo.

Gostitelje sta pozdravila Franc Kladnik in Milan Kirn, ki je v imenu vseh izrazil zadovoljstvo ob tem obisku, ki omogoča utrjevanje stikov in poglobljanje humanih odnosov med ljudmi. Tudi Kamničani so krvodajalcem iz Doberdoba izročili spominsko darilo. Jože Juvančev je spregovoril o odnosu Slovencev v domovini do rojakov zamejcev.

Naši gostitelji so nam še razkazali nekaj znamenitosti okoliških krajev ter vnanosti okoli Tržiča, ki so letos dobro obrodili. Po ogledu hriba Vrh, ki je izdolben, ker so v njem imeli vgrajene topove in skladišče municije, smo se poslovili od prijaznih gostiteljev z željo, da bi še vnaprej utrjevali prijateljstvo in stike z vsemi rojaki onkraj meje, kar jim bo pomagalo v boju za narodnostne pravice.

Na svečani akademiji v počastitev 85-letnice Planinskega društva Kamnik je v krajšem kulturnem programu nastopil poleg »Lire« in dijakov Gimnazije, tudi pionirski mešani pevski zbor iz osnovne šole Stranje. Mladi pevci, ki so bili oblečeni v enake bele bluze s planinskimi oznakami, so z živahnim petjem navdušili poslušalce in številne goste. (Tekst in foto: M. JANČAR)

S srečanja krvodajalcev v zamejstvu

● Z DESETEGA SREČANJA PIONIRJEV DOPISNIKOV

Prva nagrada »Prvemu klasju«

Letos smo se pionirji dopisniki in naši mentorji zbrali že desetič. Srečanje je potekalo 17., 18. in 19. novembra v Ljubljani. Kot vedno smo se pogovarjali z uredniški časopisov, poslušali predavanja, si ogledovali zanimivosti Ljubljane, predvsem pa spoznavali nove prijatelje in izmenjavali izkušnje.

V petek smo si ogledali prostoro radijske in televizijske hiše. Zanimalo nas je vse: magnetofoni, mize z lučkami in gumbi, mikrofon, gramofoni. Obenem smo se čudili vsem pripravam, saj smo si le medlo predstavljali, čemu služijo. Nekateri pionirji dopisniki so si pa ogledali tiskarno Tone Tomšič.

V soboto je bil delovni dan srečanja. Začel se je z razglasitvijo priznanj najboljšim glasilom in otvoritvijo razstave šolskih časopisov. Kar 168 se jih je razvrstilo na mizah v veži Mladinskega gledališča.

Odmevi izpod Krvavca, Brstje, Z bregov Krke, Potoček... Vabljeni naslovi in še vabljivejša vsebina, ko smo jih prelistavali. Vendar je ocenjevalna žirija ocenjevala predvsem celotno zasnovo in izvedbo glasila, pristnost otroških prispevkov, sodelovanje otrok vseh starosti, vključevanje krajevnih zanimivosti, lep in čist slovenski jezik, posebej pa je ocenjevala tematske številke glasil. Tako je prisodila prvo nagrado našem glasilu Prvemu klasju, drugo Naši poti, glasilo pionirjev OŠ Martin Kotar iz Sentjerneje, tretjo pa so si delili Mladi veter, glasilo pionirjev OŠ Anton Aškerc iz Velenja, Tomšičevci, glasilo pionirjev OŠ Tone Tomšič iz Ljubljane in Črček, glasilo pionirjev OŠ Milojka Štrukelj iz Nove Gorice. Podelila je tudi li-

kovno nagrado, nagrade za posebne dosežke in posebno poveljala nekatera glasila za dolgoletno kakovostno izhajanje.

Po ogledu pa smo se pričelo uro pogovarjali z uredniki in sodelavci mladinskih časopisov: Igorjem Longyko, Jožetom Snojem, Božem Kosom in drugimi. Pionirji dopisniki so sprejeli tudi priznanja in knjige.

Prisluhnili smo še lahko predavanju Abeceda novinarskega pisanja Otmarja Klipšteterja in Elektronsko novinarstvo Toma Martelanca ali pa Jožetu Snoju in Slavku Preglu o moderni poeziji in proznem ustvarjanju. Poslušali smo, kako naj pišemo sestavke, da bodo zanimali bralce, da ne bodo dolgočasni. Grozljivi po-

datki o vplivu televizije na mladino so nas pretresli. Spoznali smo prednosti televizije in njene pomanjkljivosti.

Po delovnem dnevu smo se sprostili ob poslušanju okteta Gallus. Vse nas je njihovo petje močno navdušilo. Spretna beseda Jožeta Humerja, ki je prijazenemu črnobrademu možu kar sama prihajala z jezika, je prijetno razlagala slikanje z glasbenim čopičem.

Na sklepni slovesnosti v nedeljo nas je pionirje dopisnike in naše mentorje pozdravil tovariš Franc Šetinc, sekretar CK ZKS in nas spodbudil k pisanju. V nas je že videl bodoče novinarje, ki svoje delo odgovorno, pošteno opravljajo in tako služijo svoji

socialistični samoupravni družbi.

Po podelitvi nagrad uredniški odborom so prvič letos dobili priznanja tudi zaslužni mentorji.

Že prejšnje leto smo precej zagnano pripravljali časopis: večkrat smo v novinarskem krožku delali tudi pet ur po pouku. Nagrada nas je še spodbudila. Še naprej bomo poskušali čim boljše urejevati naš časopis. Pri urejanju sodeluje veliko učencev. Zanimivo pišemo o svojih doživljajih, počastimo obletnice pomembnih dogodkov, spremljamo življenje v šoli in izven nje, posebno radi pa sestavljamo uganjarski kotiček.

Na uredniški mizi se kopičijo listi z našimi umotvori: tovarišica mentorica vse neusmiljeno rdeče »prebarva«, kar pomeni, da napak ne manjka. Ko so spisi natipkani, jih nalepimo na velike, trde liste. Zraven seveda sodijo tudi ilustracije.

Brž ko številka Prvega klasja izide, je tudi zmanjka. »Da bi jih vsaj še mnogo izšlo,« si tedaj zaželimo.

Marko Trobešek

● UTESNJENA KAMNIŠKA KNJIŽNICA

Kam s knjigami?

To vprašanje se vsakodnevno pojavlja v kamniški Maticni knjižnici, čeprav se primeri, da vsi izposojevalci ne dobijo zaželenih knjig.

Od kod ta nasprotujoča dejstva, za mnoge nerazumljiva, ko smo v preteklosti pošlušali nenehne klice o pomanjkanju in pičili nabavi knjig.

Morda prvič od obstoja prejema Knjižnica denarna sredstva, kolikor jih potrebuje in celo več. Denarja je toliko, da pokrije lastne potrebe in potrebe podružnic. Težava je namreč v grozljivi prostorski stiski, manjku polic. Sicer nudita knjižne police pod ugodnimi pogoji podjetji ALPREM in STOL, vendar za njih ni več prostih sten, ni razpo-

ložljivega prostora. V obdobju od preselitve 1968. leta so se sobe postopoma zapolnjevale s policami in knjigami. Rast je bila skromna, odvisna in v mejah sredstev, vendar zadovoljiva, zato se je hiša na Klancu napolnila. Od tod ta knjižni infarkt, ki duši.

Načrti izpred let, da se zgradi prizidek stari stavbi, je sprva naletel na ugoden odmev, ohranila bi se namreč ugodna lokacija, estesko uredilo jedro starega mesta, čemur ni nasprotovala niti Spomeniško varstvena služba s sorazmerno nizkimi gradbenimi stroški.

Svetlejša obzorja o novi prostornejši, sodobni knjižnici v Kulturno-potršniškem centru pod Zapricami so prevladovala.

Rešitev, ki je navdušila vse. Žal, se je bistveno ohladila, ko je granja centra postala vprašljiva, namreč Potršniški center se gradil na polju pod bencinsko črpalko. Kulturni center, sedaj oddvojen pa išče gradbeni prostor. Kulturna skupnost Kamnik je pripravljena izpeljati veličastni načrt, saj bi Knjižnica popetorila svoje površine – ob republiških in domačih sredstvih. Želimo le, da bi se kmalu uresničili.

Do takrat pa mora Knjižnica krpiti svoje potrebe.

Stavo bo za 750. obletnico mesta prenovila Stanovajska skupnost, torej prihodnje leto, matična pa bo s celodnevno izposojajo skušala povečati svoj promet in razbremeniti knjižne police. Svveda pa bo nujno potreben knjižničar višje stroke, katerega sedaj ni. Nove knjige bodo medtem polnile podružnice in se nebotočno grmadile doma.

Možnosti »izvoza« knjig v podružnice pa so zelo omejene. Večina njih je z malimi kvadraturami površine, torej male sobice, ki so že sedaj prepolne. Toda te knjižnice imajo največ 500 knjig. Vse to kličje ali po močni založenosti in hitri menjavi matične knjižnice – z velikimi skladišči knjig – ali večanju krajevnih. Mnoge krajevne skupnosti so storiile največ, kar so mogle v danih pogojih, dale so prostor v kulturnih domovih in prispevek letnega dokupa knjig.

Izjemni primer razumevanja sta Krajevni skupnosti v Lazah ter Srednji vasi, ki redno finančno pomagata svojima knjižnicama. Za zgled bi lahko služil primer prebivalcev Šmarce, kjer krog izposojevalcev nenehno raste, hkrati pa načrtujejo novo knjižnico v kulturnem domu. Ta dom bi se pričel graditi prihodnje leto namesto porušene, v njem pa bo knjižnica dobila vsekakor veliko večje, prostore. Načrt, ki je že sprejet! Podoben posluh kulturnemu zadovoljevanju svojih delavcev zasledimo pri gradbenemu podjetju GRADITELJ, ki bo odprl v samskem domu na Bakovniku klubsko sobo knjižnico s slovenskimi in srbohrvatskimi knjigami – in pri ALPREMU, ki pripravlja tovarniško knjižnico. Obema podjetjima bo pri vzpostavitvi pomagala matična kamniška knjižnica.

Torej problemi se počasi rešujejo in upamo, da bo tudi matična knjižnica kmalu dobila ustrezne prostore za nemoteno delovanje.

Razgovor zapisala:
M. JANČAR

S. Zabrič

● STANE ZARNIK, DELEGAT ZA X. KONGRES ZSMJ

Premalo posluha

Še nekaj dni nas loči od pomembnega dogodka, pomembnega ne le za mlade, temveč za celotno družbo – X. kongresa ZSMJ, ki bo od 13. do 15. decembra v Beogradu. Na kongresu bo mlade iz kamniške občine zastopal Stane Zarnik, sekretar občinske konference ZSMS Kamnik in vsestransko aktiven družbenopolitični predstavnik mladih tako v občini kot na terenu. Prve korake v idejnopolitičnem izobraževanju je zastavil že pri OK ZSMS Ljubljana-Center, v njegovem delovanju pa je vsekakor pomembna uresničena pobuda za ustanovitev osnovne organizacije ZSMS v Mostah, kjer je tudi sicer zelo aktiven.

S katerimi problemi se najpogosteje srečujejo mladi v osnovnih organizacijah?

»Pogosti so očitki, da mladi v krajevni skupnosti niso dovolj aktivni, na drugi strani pa žele predstavniki ostalih družbenopolitičnih organizacij pomoč mladim le pri stranskih opravilih, kot je okraševanje volišč, raznašanje vabil in podobno. Premalo posluha imajo za programe mladinskih organizacij, za njihove konkretne težave, ki bi se lahko reševale tudi preko SZDL, osnovne organizacije ZK in sveta krajevne skupnosti. Ob takih pomanjkljivostih mladi prehitro izgubijo pogum in delovno zagnanost. Posledica takega ravnanja pa so seveda nenehno kadrovske spremembe vodstev osnovnih organizacij ZSMS in to predvsem v krajevnih skupnostih.«

In kaj menite o programih mladinskih organizacij? So ti dovolj pestri in konkretni, da bi lahko pritegnili tudi ostale organizacije v krajevni skupnosti, ki bi lahko pomagale mladim pri uresničevanju zastavljenih nalog?

»Prav v krajevnih skupnostih so programi mladinskih organi-

Stane Zarnik

zacij pogosto preveč enolični, saj se omejujejo na športno in kulturno področje, na lokalne mladinske delovne akcije, premalo pozornosti pa posvečajo izobraževanju članstva v osnovnih sredinah, pri čemer bi lahko člani ZK nudili precejšnjo pomoč.«

Kakšne pa so dejanske možnosti za delovanje mladim?

»Pri večini mladinskih organizacij naletimo prav na prostorske in denarne težave, kar mladini prav gotovo ne odpira vrat za vsa

področja delovanja, katera smo si zadali v naši mladinski resoluciji. Torej, na eni strani si mladi ne morejo priboriti ustreznih razmer in možnosti za svoje delo, na drugi strani pa njihovo pomoč potrebujemo ob vsakodnevnih akcijah, tako v okviru krajevnih skupnosti, kjer se nekateri do mladih obnašajo preveč pokroviteljsko, kot s strani občinske konference mladine, ki ob številnih nalogah ne najde dovolj časa za reševanje teh problemov v vsaki mladinski organizaciji posebej.«

Kljub težavam in pomanjkljivostim si boste mladi v občini verjetno še nadalje prizadevali uresničevati zadane cilje. Kako?

»Po kongresu slovenske mladine si tudi v naši občini prizadevamo za uveljavljanje mladinskih klubov v krajevnih skupnostih, za krepitev fronte subjektivnih sil SZDL s strani naše organizacije in ne nazadnje ter za nas najpomembnejše – za doseganje svojih in naših ciljev preko delegacij, preko mladinskih delegatov v skupščinskih zborih in samoupravnih interesnih skupnostih. Končno se moramo zavedati, da nam ne sme biti vseeno, kakšno bo naše delo in z njim prispevek celotni družbi, prav tako pa ne bi smelo biti vseeno ostalim družbenopolitičnim organizacijam, kakšno je delovanje mladinske organizacije in njenih aktivistov v krajevnih organizacijah.«

Razgovor zapisala:
M. JANČAR

Mladi v združenem delu pred novimi nalogami

Predsedstvo konference mladih delavcev pri OK ZSMS Kamnik je 18. in 19. novembra organiziralo v Predvdvoru seminar za mlade delavce. Ker je kongres za nami, so pred nami nove naloge, ki se jih bo potrebno lotiti z vso resnostjo. Kongres je mladini zastavil naloge za prihodnje štiri letno obdobje, pa tudi aktualno družbenopolitično življenje zahteva od nas poglobljeno aktivnost, saj moramo biti prisotni v vsem širokem spektru družbenega gibanja.

Najprej je mladim delavcem najprej predaval tov. Butolen, predsednik konference mladih delavcev pri Predsedstvu RK ZSMS. V triurni razpravi so mladi postavljali vprašanja in razpravljali o aktivnosti mladih v TOZD. Največ dela jih čaka na področju uresničevanja zakona o združenem delu, v sprejemanju sistemskih zakonov, v reševanju problematike vzgoje in izobraževanja in stanovajske problematike. Poudarili so tudi pomen sodelovanja osnovnih organizacij ZSMS z osnovnimi organizacijami sindikata. Več pa so o tem izvedeli od predsednika občinskega sindikalnega sveta Kamnik tov. Brlogarja, ki je udeležencem seminarja govoril o stanju gospodarstva v občini Kamnik.

Drugi dan seminarja so mladim delavcem predavali člani predsedstva OK ZSMS Kamnik. Tov. Spruk je spregovoril o organiziranosti in delovanju marksističnih krožkov v Kamniku, poudaril je pomen družbenopolitičnega izobraževanja in nujnost vključevanja mladih v združenem delu na tem področju. Tov. Jenko je govoril o pomenu mladinskega prostovoljnega dela in o možnostih organiziranja lokalnih delovnih akcij v organizacijah združenega dela. Tov. Zarnik je predstavil novosti v statutu ZSMS, tov. Kuret pa je govoril o informiranju in oblikah obveščanja v TOZD.

Seminaristi so zaključili seminar s sprejetjem najpomembnejših zaključkov, in z oceno seminarja. Na seminarju se je oblikoval tudi aktiv ZK, ki je poudaril uspešnost seminarja kot delec osnove za nadaljnje delo.

Pokazala pa se je tudi primernost takih oblik izobraževanja, kjer bi mogli mladi delavci spregovoriti o svojih problemih, spoznati celotno življenje širše družbenopolitične in gospodarske skupnosti in dejavno odločati o njem. Do takih delovnih srečanj pa bo moralo priti še v letošnjem letu.

cop

Priznanja solidarkam

Zveza kulturnih organizacij Slovenije in RTV Ljubljana sta v domu JLA v Novem mestu organizirala srečanje nagrajencev »Amaterski zbori pred mikrofonom« v sezoni 1977–78. Zbori so na radiu Ljubljana posneli del svojega repertoarja, ki so ga strokovnjaki ocenili in podelili priznanja najboljšim v prvi in drugi težavnosti kategoriji. Tako so se srečanja v Novem mestu udeležili: Študentski oktet, APZ Tone Tomšič, Učiteljski mešani pevski zbor, moški pevski zbor Brezovica in ženski pevski zbor Solidarnost iz Kamnika. Pevke Solidarnosti so prejele priznanje kot najboljše v drugi težavnosti kategoriji ženskih pevskih zborov. Kot drugi zbori so se tudi naše pevke predstavile s štirimii pesmimi in so navdušile zbrano občinstvo. Prireditvev je bila posvečena dnevu republike.

I. Kuret

Z akcijo počastili spomin

Vsako leto odred Bistriških gamsov organizira zadnjo soboto v oktobru čistilno akcijo ob spomenikih in Kamniku. Tudi letos smo uredili okolje spomenika pri Kemični industriji Kamnik, spomenika Rudolfa Maistra in spomenika Revolucije pred Ljudsko knjižnico.

Pred vsakim spomenikom smo prižgali svečke, ga okrasili s cvetjem in izvedli tudi krajši kulturni program, ki smo ga zaključili z enominutnim molkom v spomin vsem padlim borcev, ki so dali svoja življenja za boljši in lepši jutri.

Saš

STARŠI, CICIBANI!

Glasbena šola Kamnik, Kajuhova pot 11, odpira v II. polletju šolskega leta 1978/79 oddelek za izrazni ples.

Vpišejo se lahko otroci od 5–7 leta starosti. Vpisovali bomo 11., 12. in 13. decembra 1978 od 8–10 ure in 13. decembra od 14–16 ure v tajništvo Glasbene šole.

Posebej želimo, da bi se številno vključili tudi dečki. Glasbena šola Kamnik

Tudi križišče v Mostah bo kmalu urejeno. Križišče Brniške ceste in regionalne ceste v Mostah, ki povezuje Škofjo Loko s Kamnikom, je že dolgo kamen spotike. Cestišče je zelo ozko in na kamniški strani pri gostilni Kralj polno lukenj, kar je ob deževnem vremenu za pešce zelo neprijetno. Toda to se bo kmalo spremenilo na bolje. Načrt ureditve križišča je sprejet in izdana so že tudi vsa dovoljenja in soglasja. Sedaj čakajo le še izvajalce del, ki so trenutno močno zaposleni na drugih deloviščih. Pričakujemo lahko, da bodo težki gradbeni stroji še letos začeli z delom, tako da bo križišče kmalu primerno urejeno in razširjeno, kar bo vplivalo na boljše počutje in večjo varnost vseh udeležencev prometa.

Boljši pogoji

Predvidoma bo Avto-moto društvo Kamnik ob prazniku republike izročilo svojemu namenu novo učilnico za kandidate – bodoče voznike motornih vozil. Nova učilnica bo prostornejša od dosedanje, z novo opremo pa bo pouk kandidatov kvalitetnejši in učinkovitejši. Dosedanja manjša učilnica pa bo primeren prostor za poučevanje prometne vzgoje tudi za šolsko mladino, seveda, če bo prometna vzgoja tudi v šoli dobila tisto mesto, ki bi ga morala imeti.

Tudi združenje šoferjev in avtomehaničev bo dobilo prostor pri AMD Kamnik in jim ne bo treba gostovati povsod drugod.

Torej AMD, posebno še avto šoli, se obetajo boljše časi, da o pogojih kandidatov ne govorimo.

Upamo, da se bo v novih prostorih pojavilo tudi večje število tistih kandidatov, ki bi morali imeti potrjena o znanju cestno-prometnih predpisov, pa jih do sedaj še niso pridobili, čeprav se veselo in brezskrbno vozijo po vseh cestah v občini.

Pričeli z vajami

Dramska sekcija pri Prosvetnem društvu Zg. Tuhinj je pričela ob večerih s pripravami za

uprizoritev Golarjeve tragedije »DEKLE Z ROŽMARINOM«. S tem dramskim delom se bodo prihodnje leto, ko bomo praznovali 750 letnico Kamnika, predstavili na odrskih deskah v naši občini.

Igralci se sestajajo dvakrat tedensko v prostorih tuhinjske šole. Največ težav jim povzroča dvoizmensko delo, tako da na vajah vedno manjka tretjina igralcev. Zaradi tega bodo priprave trajale dalj časa. Če bo šlo vse po sreči, kot predvidevajo, bodo igro prvič predstavili na domačem odru v januarju prihodnjega leta. S to igro bodo izpolnili še eno nalogo, ki so si jo zadali v programu dela za leto 1978, krajanom pa bodo pripravili prijetno in koristno razvedrilo, saj si odrske uprizoritve domače dramske skupine vedno radi ogledajo.

I. Hribar

Cicibani razveselili

V okviru proslav ob Dnevu republike so Dom upokojencev obiskali tudi cicibani iz VVZ Antona Medveda Bakovnik.

S krajšim programom, ki je obsegal nekaj pesmi, deklamacije in kratko uprizoritev, so razveselili in popestrili vsakdanje življenje upokojencev, ki preživljajo jesen življenja v Domu. Še posebej je skupinica malčkov obiskala sobe nepokretnih oskrbovancev in v vsaki posebej za-

pela nekaj pesmic. Nadvse pa smo bili veseli njihovih ročnih del in risank, ki so nam jih podarili za spomin in okras našega Doma.

F. Čebulj

Preizkusimo znanje

Komisija za vzgojo voznikov motornih vozil pri Svetu za preventivo in vzgojo v cestnem prometu načrtuje v svojem programu tudi testiranje voznikov motornih vozil vseh kategorij. To testiranje bo potekalo v prostorih Avto-moto društva Kamnik, in sicer vsako soboto od 2. decembra letošnjega leta. Testiranje o teoretičnem znanju cestno-prometnih predpisov bo trajalo do vključno 31. marca 1979. Testiranje bo anonimno in brezplačno, rezultate pa bo komisija posredovala v Kamniškem občinu.

Svet za preventivo in vzgojo

Poroke

Pirc Anton, delavec stanujoč Gora pri Pečah in **Špenko Irena**, pletilja iz Potoka pri Komendi;

Sušnik Boris, delavec iz Godiča in **Znidarič Terezija**, delavka iz Belskega vrha pri Ptuj;

Podbevšek Janez, delavec iz Olševka in **Žibert Zinka**, administratorka iz Kamnika;

Lenarčič Franc, operater iz Kamnika in **Habjanič Vida**, pravnik iz Šmarce;

Golob Janez, elektrikar iz Kamnika in **Erjavšek Brigita**, prodajalka iz Stahovice;

Pirc Stanislav, avtomehanič iz Sp. Stranj in **Burja Marija**, blagajnik iz Zduše;

Rifel Tomaž, delavec stanujoč Studenci 11 in **Semprimožnik Ivana**, bolniška strežnica, Frana Albrehta 5

Smrti

Smolej Antonija, upok. stara 73 let iz Mekinj;

Virijent Angela, upok. stara 82 let iz Podgorja;

Komatar Marija, gospodinja stara 77 let iz Mekinj;

Romšak Jurij, os. upokoj. star 58 let iz Stahovice;

Rihar Angela, delavka stara 55 let stanujoča Komenda 46 a;

Stojc Ivan, priučen zidar, biva-joč v Cirkušah 6, star 28 let.

RDEČI JULIJ

Julija 1942. leta je vladal na Gorenjskem najhujši teror v minuli vojni. Tistega meseca so Nemci postrelili več talcev in na smrt obsojenih kot v desetih mesecih od marca do decembra 1944. leta. Julij je bil rdeč od krvi in plamenov, ki so številne vasi spreminile v pogorišča. Mnogim vaščanom ne glede na spol in starost se je življenjska pot iztekla v ognju goreče domačije. Hkrati s terorjem nad civilnim prebivalstvom je julija divjala na Gorenjskem silovita nemška, na Notranjskem in po Dolenski pa italijanska – imenovana roška ofenziva.

Zelet bi napisati knjigo

o tem krvavem mesecu. Tisti, ki so trpeli in žrtvovali svoje življenje za domovino, ne morejo biti in ostati le številke; ni dovolj, če rečemo, da so tistega meseca v Mostah pri Žirovnici ustrelili 28, v Kovorju 10, v Bistrici 59, na Hrušici 46, v Črni pri Kamniku 51, da so gorele vasi in vaščani v Korenu, v Kokri, Gradišču in drugod.

Ni lahko opisati vse te žrtve in vse preživele, ki so bili julija v zaporu ali bili v tem mesecu aretirani. Kdo so bili zaporniki, ki so pokopavali te žrtve?

Zastavljen cilj bom lahko uresničil le, če mi bodo sorodniki žrtev julijskega terorja poslali življenjepi-

se talcev z opisom družine, karakterja (dobre in slabe lastnosti, »konjiček« ipd.), osebni opis žrtve, delo za OF, podrobnosti okoli aretacije in zadnja snidenja (ali sporočila) žrtve s sorodniki in prijatelji. Pri tem naj povem, da še najmanj vemo o talcih ustreljenih v Črni.

Tudi osebno nameravam obiskati več sorodnikov omenjenih žrtev, zato mi pošljite naslov in vsaj kratke podatke o osebi (žrtvi), o kateri bomo govorili.

Podatke pošljite na naslov

Jože Vidic
61000 Ljubljana
Povšetova 104/d

● AVTOBUSNA POSTAJA RAZBURJA DUHOVE

Pregovarjanja še trajajo

O preselitvi avtobusne postaje s Titovega trga na lokacijo ob Kamniški Bistrici pri železnem mostu v Kamniku že dolgo govorimo. Preselitev avtobusne postaje narekuje nemogoča prometna situacija, ki nastaja predvsem ob konicah, pa tudi ob dovozu in izvozu avtobusov s postaje.

Avtobusov pa v Kamniku ne vozi rano tako malo. Sila neprijetno je takrat, ko polovica »krpana« stoji na postaji, druga polovica pa zaseda cesto in onemogoča normalno odvijanje prometa. Jezijo se vozniki avtomobilov, jezijo se vozniki drugih motornih vozil, peši iščejo svoj življenjski in varni prostor itd. Lokacija za novo avtobusno postajo je že dolgo določena, tudi razgovori z »VIATORJEM« o preselitvi postaje potekajo že zelo dolgo. Problem je znan vsem, vendar se ne reši. Kje so vzroki? Svet za preventivo in vzgojo v cestnem prometu zahteva ureditev izvoza in uvoza z avtobusne postaje ta-

ko, da bo zagotovljena prometna varnost v celoti. Člani prometne komisije so si situacijo ogledali in prišli na »pregrešno« misel, da je za zagotovitev nemotenega vključevanja avtobusov v promet potrebno porušiti hišo na Maistrovi ulici ob železnem mostu, tako imenovano Frankovo hišo. Tudi nekateri člani komisije za urbanizem in gradbeništvo so bili takega mnenja. Izvršni svet občinske skupščine je tudi razpravljal o problemu nove avtobusne postaje in o problemu Frankove hiše, ki bi jo Zavod za spomeniško varstvo rad ohranil. Na Zavodu pravijo, da hiša ni spomenik prve vrste, čuva pa ohranitev podobe mesta ob vstopu s Tuhinjske doline. Izvršni svet je zahteval mnenje prometnih strokovnjakov, ki so si situacijo ogledali in med drugim napisali. »V zvezi s pregledom gradnje bodoče avtobusne postaje smo na kraju samem ugotovili, da je rušitev hiše nujna. Z rušitvijo se pridobi ustrezen prostor za uvoz in izvoz avtobusov.«

Po meritvah Zavoda znaša priključni radij na cesti 12 m, če hiša ne bo porušena. To je po njihovem mnenju dovolj, čeprav tehnični normativi zahtevajo minimalni notranji radij 15 metrov.

Stolpci dnevnega časopisja se polnijo tudi z novicami o kamniški avtobusni postaji, vsak zagovarja svoje stališče, šoferji pa nervozno trobijo drug drugemu, se razburjajo, Bistrica pa teče dalje.

Člani Sveta za preventivo in vzgojo v cestnem prometu ne vztrajajo pri rušenju hiše iz gole trme ali morda zaradi pomanjkanja občutka za pomembne objekte kulturne dediščine, temveč zaradi zagotovitve prometne varnosti, katere naj ne bi imeli samo na jeziku. Istočasno pa postavljajo vprašanje, koliko časa bomo v Kamniku namenjali reševanju prometnih problemov samo centimetre, medtem ko so po drugih mestih precej bolj nesentimentalni?

maj

Spomnili smo se padlih

Dogodek, ki ga ne odlikuje atrakcija blišča, ki ni primeren za hrupne odmeve, dogodek, ki skratka ni velik po svoji zunanosti, a je vsekakor večji od kakršnegakoli primera.

To je dogodek, ko se tok našega življenja ustavi, ko se v mislih povrnemo v preteklost in v spomin priključimo najhujše čase, čase vojne vihre. Takrat so v ognju in snegu, lačni in bos, vendar pogumni in zavedni Slovenci bili boj, boj za tisto, kar danes imamo. Spomnili smo se vseh, ki so padli za svobodo, vseh, ki so stori-tili toliko za naš današnji in jutrišnji dan.

S tem namenom je organizacija ZB Srednja vas 29. oktobra obiskala grobove padlih na svojem območju. Predsednica Ana Berlec, je položila na grobove vence, ob prižgani žari in svečah ter doživetem govoru pa se je marsikatero oko orosilo ob spominu na svojce, znane in neznanе junake.

Komemoracije ob spomeniku v Sovinji peči in ob spominski plošči na Selih so se udeležili tudi občani, pionirji iz osnovne šole Sela pa so pod vodstvom tovarišice Veršnikove pripravili recital pesmi.

Ivanka Bizjak

ZAHVALA

Prisrčno se zahvaljujemo Komunalni skupnosti Kamnik ter predsednik Francu Hribarju-Lovru, krajevni skupnosti Šmartno v Tuhinju in predsedniku Francu Modrijanu, za vsa prizadevanja pri ureditvi ceste Šmartno-Gradišče.

Gradišče, 21. 11. 1978
Vaščani Gradišča

ZAHVALA

Ob nepričakovani smrti naše drage mame in stare mame

Francke Repnik

se iskreno zahvaljujemo vsem, ki ste darovali toliko lepega cvetja in materialno pomoč. Posebno se zahvaljujemo govorniku Stol Duplica, sodelavcem iz zavoda za invalidno mladino Kamnik tov. Ulčarju in Pogačarju ter župniku za pogrebni obred.

Hvala vsem, ki ste jo spremili na njeni zadnji poti.

Zalujoča: hčerka Rezka z možem ter vnuka Silvo in Darja

Kamnik, 16. novembra 1978

TOVARNA
KOVČKOV
IN
USNJNIH
IZDELKOV

DOMŽALE

Tovarna kovčkov in usnjenih izdelkov TOKO Domžale, Kidričeva c. l, n. sol. o.

VABI K SODELOVANJU

več delavcev za opravljanje nalog in opravil v galanterijski stroki.

PREMISLITE IN SE ODLOČITE

ter pošljite prijave s potrebnimi dokazili na naslov: Tovarna kovčkov in usnjenih izdelkov, TOKO Domžale, Kidričeva 1

Ena izmed telovadnic, ki jo je opremil ELAN. S pregradno steno je mogoče pridobiti prostor za vadbo večih skupin hkrati. Pregrada zagotavlja vidno in zvočno izolacijo ter jo je preprosto vzdrževati.

● USTVARIMO POGOJE

Mogoče pa le ...

Športniki in športni delavci v Kamniku že precej časa »sanjajo« o večji telovadnici ali morda o športni dvorani, ki bi jim nudila poleg možnosti za trening tudi možnost tekmovalnj v republiških ligah, za katere se zahteva večja dvorana, kjer so lahko prisotni tudi gledalci. Sedanje pokrite športne površine takih tekmovalnj ne dovoljujejo. Še manj, v obstoječih telovadnicah se ne morejo niti na treninge zvrstiti vsi klubi, ki jih v Kamniku ni ravno malo, da o možnostih rekreacije za člane delovnih kolektivov sploh ne govorimo.

Prav zaradi takih in podobnih problemov je bila na zadnji skupščini telesno kulturne skupnosti soglasno podprta ideja, da bi pri osnovni šoli Frana Albrehta zgradili namesto manjše telovadnice večjo dvorano, ki bi omogočila šoli izpolnitev programa telesne vzgoje, boljše delo šolskih športnih društev, klubov v večernih urah boljše možnosti za treninge, ob sobotah in nedeljah pa tudi tekmovalnja v republiškem merilu. Tudi na možnost rekreacije članov delovnih kolektivov ne smemo pozabiti.

Delegati na skupščini SITKS

so podprli tudi stališče, da bi vzporedno z izgradnjo take dvorane morali razmišljati tudi o ureditvi zunanjih igrišč v šolskem kompleksu, saj imamo zaenkrat v Kamniku le eno igrišče za roket in eno za košarko, in to za potrebe treh šol in dveh klubov, pa še za ekipe sindikalnih organizacij. V sklopu zunanje ureditve bi morali urediti tudi površino za prometni poligon, kjer bi si učenci obeh osnovnih šol lahko pridobivali znanje za vožnjo s kolesi, saj morajo imeti kolesarske izkaznice, če hočejo s kolesi na cesto.

Mogoče hodo pa s skupnimi prizadevanji in sodelovanjem le dočkali boljše čase tudi na področju telesne vzgoje, tekmovalnega športa in rekreacije.

maj

»Alprem« presenetil

Tudi letos je rokometni klub Kamnik organiziral občinsko sindikalno prvenstvo v rokometu.

Tekmovalja so se udeležile ekipe Stola, Svilanita, Titana in Alprema. Vse štiri ekipe so se pomerile med seboj. V sredo, 25. 10. 1978, sta tekmovali ekipi Alprema in Stola, zmagala je ekipa Stola s 15:14.

V četrtek, 26. 10. 1978, sta igrali ekipi Titana in Svilanita, boljše pa je bila ekipa tovarne Titan, ter v tem srečanju zmagala z rezultatom 17:13.

Zadnji dan tekmovalnj, to je v petek, 27. 10. 1978, so ekipe odigrale še naslednje srečanje: Stol: Titan 10:8; Alprem: Svilanit 13:14; Stol: Svilanit 16:13; Titan: Alprem 8:10.

Lestvica občinskega sindikalnega prvenstva je naslednja:

1. Stol	3	3	0	0	41:35	6
2. Alprem	3	1	0	2	37:37	2
3. Titan	3	1	0	2	33:33	2
4. Svilanit	3	1	0	2	40:46	2

Letos nas je najprijetnejše presenetila ekipa Alprema, ki je iz leta v leto boljše. Stolova ekipa že tradicionalno zmaguje in tudi letos lesarji niso izgubili nobenega srečanja. Ekipa Titana je pokazala nekoliko več znanja kot prejšnja leta, razočarala je le ekipa Svilanita, ki je bila prejšnja leta vedno pri vrhu. Naj na koncu poudarimo, da je bila organizacija dobra in takšne si želimo tudi v bodoče.

MIK

Tek na smučeh

Zadnja leta se je v skoraj vseh alpskih državah močno razmahnila zvrst smučanja – alpski tek.

Tu gre za tekmovalni šport, kot tudi za športno rekreacijo, ki se radi umikajo hrupnemu prometu na strmih smučiščih. Športni zdravniki so ugotovili, da so obdobje telesne vaje dovolj izvajanje najboljše sredstvo za ohranjanje organizma. Srčni zdravniki priporočajo treniranje kot preventivo proti boleznim srca in ožilja. Hoja ali tek potemtakem pomeni mnogostransko telovadbo za mišice, dihalne vaje in treniranje srca kot ožilja. Špurre kot jim pravimo tekači ali smučarje so speljane v svet tišine, kar pa pomeni za človeka pomiritev, sprostitve, uživanje krasot narave. Nevarnost poškodb je znatno manjša kot pri alpskem smučanju, saj je hitrost teka odvisna od samega tekača. Prav tako pa je velikega pomena za obrambno sposobnost delovnega ljudstva.

Tu pa ne gre za kakšno novo disciplino, saj je tek najstarejša smučarska disciplina. Počasneje kot v drugih vzhodnih in zahodnih državah je tek dobil tudi pri nas vse več privrženecov.

Trnovski maraton, Črni vrh itd., je začetek množičnega smučarskega teka pri nas.

In tako na 30 km in več doživljamo lepoto teka, s skladnostjo gibov telesa, vzpenjanjem, spuščanjem na valovitem terenu, v soncu, čisti naravi, pa tudi dežju, ki ob prelivanju potu uživamo. Ne!

Leta 1967 je bil Ivan PODOGORNİK prvi pobudnik tekmovalnja teka na smučeh v kamniški občini. Skupaj s Petrom Laniškom vadita sinova. Prvi vidni rezultat sina Ivana Podogornika je osvojitve 6. mesta med pionirji na Republiškem prvenstvu Slovenije in 7. mesto Andreja Laniškega leta 1970.

Uspehi se leto za letom stopnjujejo in tako leta 1976 osvojijo 1. mesto v štafeti med mlajšimi člani na republiškem prvenstvu Slovenije v sestavi Pogačar, Kemperle, Lanišek. Tako imamo v sezoni 1978/79 že 7 članov tekaške sekcije, kot tekmovalce v državni reprezentanci.

Nemalokrat pa se srečujemo s težavami.

Za uspešno delovanje torej, ne zadostuje samo pridnost in vztrajnost posameznikov.

J. KLADNIK

Priprave na prvenstvo

Člani konjeniškega kluba Komenda, so z veseljem sprejeli predlog, da bi se ob proslavah 750 letnice mesta Kamnik, aktivno vključila tudi Komenda z organizacijo državnega prvenstva v CROSSCOUNTRYJU, ki naj bi bil prihodnje leto. Po mnenju zveznega trenerja Rajka Đokića in podpora konjeniških klubov iz SRS Srbije ima Komenda najprimernejše pogoje za izvedbo militarija.

Tako pripravljajo tečajniki ob zaključku zelo uspešne jahalne šole tekmovalje v popolnem CROSSCOUNTRYJU, ki bo v počastitev praznika republike 29. 11. 1978 na terenih okolice Komende. Dolžina crossa je na 25 km dolgi progi z 30 naravnimi preprekami. Tekmovalje je organizirano kot zadnja preizkušnja tekmovalcev in terena pred kandidaturom KK Komenda za organizacijo državnega prvenstva.

Na tem velikem tekmovalju, ki bo 29. 11. 1978 ob 9.30 uri (start na hipodromu v Komendi) so sodelovanje potrdile ekipe, petih konjeniških klubov iz Slovenije.

Znani sta tudi že, poimenski ekipi KK Komenda, ki nastopajo v sestavi:

1. ekipa A – Igor Hafner, Milan Cerar, Milan Kopic, in Andrej Čerček.

2. ekipa B – Miha Tabernik, Brane Svetlin, Maja Čerček in Rajko Đokić.

KK Komenda je po svoji aktivnosti; vključevanju mladine in občanov v športno dejavnost eden najuspešnejših klubov v kamniški občini. Za leto 1979 so si zadali obširen program dela, ki bo vseboval razen tradicionalne tombole v začetku maja (ta jim prinese nekaj finančnih sredstev za obnovo in nemoteno delo društva) tudi dve kasaški prireditvi z nastopom najboljših jugoslovanskih konj ter rasto živali.

J. Kimovec

● KARATE:

Vzpodbudni uspehi

Karate si v čedalje večji meri utira pot v evropskem merilu, pa tudi pri nas dobiva vse več privrženecov. Ta prastari vir japonske bojne spretnosti in način samobrambe dobiva pri nas nove elemente, elemente popularnega športa.

Ne smemo zanemarjati vsestranske vrednosti karateja. V prvi vrsti gre za obvladovanje duha in telesa, iz katerega izvira popolna hladnokrvnost v kočljivih situacijah in pa samozavest, ki je v današnjem življenju tako potrebna vsakemu izmed nas. Marsikdo trenira karate le zaradi njegove rekreativne vrednosti. Gibi, ki jih opravlja karateist, prisilijo vse mišične skupine h gibanju in delovanju. Kite postanejo močnejše in sklepi odpornejši. Telo se krepi, z gibanjem pa se laže izmikamo stresu, tej rak rani dvajsetega stoletja.

Karate pa ima veliko vlogo tudi pri družbeni samozaščiti in ljudski obrambi. Oseba, ki vztrajno vadi karate več let, je sposobna z lahkoto uspešno se upreti močnejšemu ali z nožem oboroženemu napadalcu in ga onesposobiti.

Prav zato se mi zdi, da gre delovanje našega kluba, ki je bil ustanovljen pred približno petimi leti, vse preveč mimo Kamničanov. Kamniški karate klub je dal

slovenskemu karateju več kvalitnih mojstrov, in tega ne smemo prezreti. Udeležili smo se tudi pomembnih tekmovalnj in dosegli kar lepe uspehe.

V septembru je bil ponoven vpis, ob katerem se je povečalo članstvo za okrog 40 novih karateistov. Tako je v klubu registriranih okoli 280 članov, od katerih jih je približno šestina bolj ali manj aktivnih.

Delo kluba bi se lahko precej izboljšalo, če bi imeli boljše po-

goje za treniranje. S tem mislim predvsem na telovadnico, za rekvizite smo poskrbeli sami: nekateri jih izdelali, za druge pa zbrali denar in jih kupili. Vendar pa telovadnica v Mekinjah, v kateri treniramo, zelo slabo služi svojemu namenu, premajhna je. Vem, da je problem prostorov za vadbo kroničen ne le v Kamniku ampak tudi drugod, vendar vsi ne skrivaj upamo na večje prostore, saj imamo v mestu še dve telovadnici.

Sašo MIKUŠ

Tekma »bistriških gamsov«

»Ni tabornika, ki ne bi bil športnik.« slišimo včasih. In ta trditev velja tudi za kamniške tabornike, saj smo 4. novembra organizirali v telovadnici v Mekinjah odredovo tekmovalje v namiznem tenisu.

Igre za zelenimi mizami so bile zelo zanimive in borbene. Tekmovalje je potekalo v več starostnih skupinah. Pri mlajših tabornikih je v finalu Mitja Dolinšek po hudi borbi premagal Aleša Pirca. Med tabornicami je osvojila prvo mesto Helena Pa-

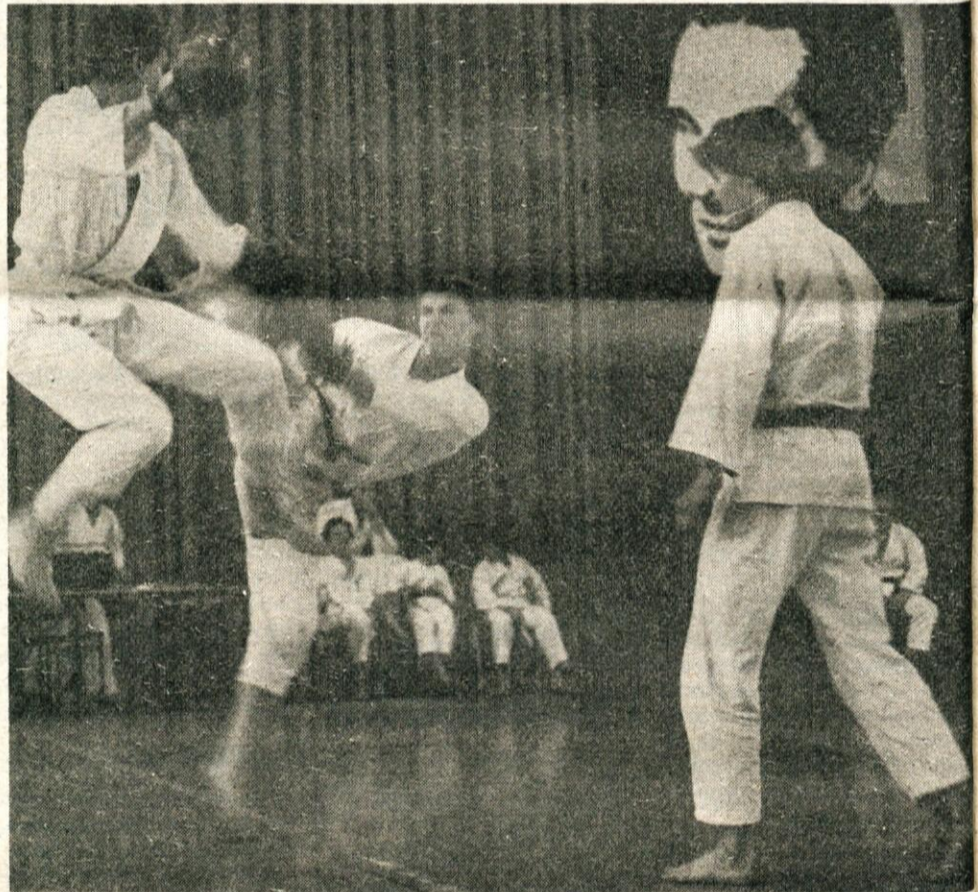
hor, ki je v finalu igrala z Marjano Drobnič.

Najbolj zanimive, napete in borbene pa so bile igre starejših tabornikov, klubovcev in nekaterih staršev. Tako kot lani, je tudi letos osvojil prvo mesto Martin Mali, ki je v finalu izločil Robert Lombergarja.

Lanski drugo uvrščeni, Bojan Uršič, pa je v boju za tretje mesto premagal Marjana Dokla.

Tekmovalci, ki so se uvrstili do tretjega mesta, so prejeli za nagrado ročno izdelane kolajne in diplome.

Sašo

Z letošnjega karate turnirja v Domžalah

PLANINSKI KOTIČEK – PLANINSKI KOTIČEK – PLANINSKI

Predavanje profesorja Cirila Hubada

Ob zaključku tedna planinstva v Kamniku, o katerem smo poročali že v prejšnji številki Kamniškega občana, je bilo v torek, 14. novembra zvečer, v dvorani nad Kavarno, predavanje profesorja Cirila Hubada z naslovom »Biseri slovenske zemlje«. Predavatelj je vse prisotne z izbranimi besedami in čudovitimi barvnimi diapozitivni popeljal po prelepi slovenski zemlji. Nabitno polna dvorana je z zanimanjem sledila besedam in slikam profesorja Hubada in ga na koncu nagradila z burnim plaskanjem.

Pred zimsko sezono

Še malo in začela se bo prava zima. V gore ne bo več varno hoditi brez primerne opreme in izkušenj. Ker pa vemo, da so gore tudi pozimi zelo lepe in privlačne

in bo marsikoga zamikalo, da bi jih obiskal, smo na alpinističnem odseku in GRS Kamnik sklenili, da dajemo brezplačne nasvete vsem, ki bi jih rabili in hoteli. In to tako nasvete glede razmer v gorah kakor tudi glede izbire primerne opreme. »Ali je nevarno za plaz? Kakšne so razmere v gorah? Kakšne dereze naj kupim in kako naj jih uporabljam?« – na taka in podobna vprašanja lahko dobite odgovor vsak četrtek med 17. in 21. uro v prostorih PO Kamnik, in to od izkušenih alpinistov, članov GRS, inštruktorjev alpinizma in gorskih vodnikov.

Himalajci v »Eti«

Pred kratkim je živilsko industrijo »ETA« obiskalo 5 članov jugoslovanske alpinistične himalajske odprave, ki bo prihodnje leto spomladi poskusila priti na vrh Mont Everesta po doslej še

nepreplezanem zahodnem grebenu. Člani odprave so v tovarni poizkusili kvalitetne proizvode te delovne organizacije, ki jih nameravajo vzeti s seboj. Rezultat tega poskusa je bil, da so naročili čez 800 kg raznih izdelkov, del katerih bo »ETA« podarila kot svoj prispevek odpravi.

KAMNIŠKI OBČAN

KAMNIŠKI OBČAN glasilo SZDL občine KAMNIK – Ureja uredniški odbor – glavni in odgovorni urednik MIRA JANČAR – tehnični urednik FRANC MIHEVC – Izhaja štirinajstrednevo – Uredništvo in uprava – Kamnik, Japljeva 6, telefon 831-124 – tekoči račun 50140-678-57156 – Rokopisov in fotografij ne vračamo – Tiska ČGP Delo v Ljubljani.